

15

Σ Α Β Β Α Τ Ο

16

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ
& Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

" Τ Ρ Ω Α Δ Ε Σ "

" Τ Ρ Ω Α Δ Ε Σ "

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

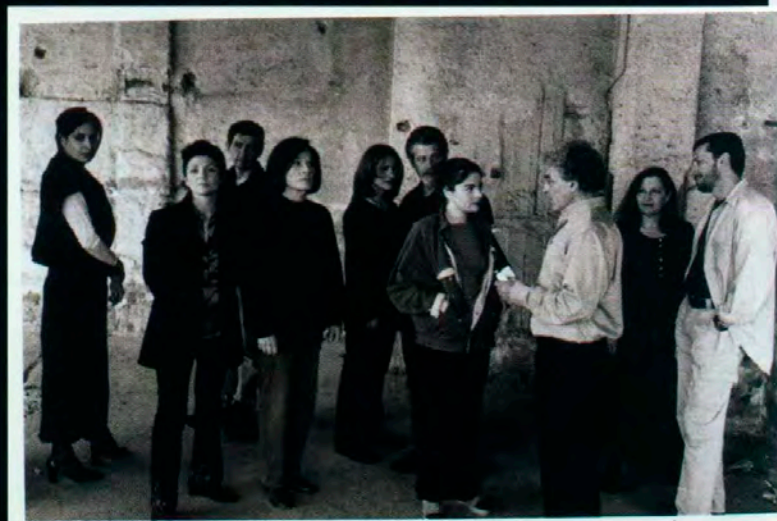

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης
 Σκηνοθεσία: Αντώνης Αντύπας
 Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου
 Σκηνικά - Κοστούμια: Γιώργος Πάτσας
 Κίνηση: Πέρσα Σταματοπούλου
 Φωνητική - Μουσική Διδασκαλία: Αντώνης Κοντογεωργίου
 Φωτισμοί: Ανδρέας Σινάνος

ΔΙΑΝΟΜΗ

Με βειρά εμφάνισης

Ποσειδών: Άρης Λεμπεσόπουλος
 Αθηνά: Γιάννα Νικολοπούλου
 Εκάβη: Μάρθα Βούρτση
 Ταλθύβιος: Γεράσιμος Σκιαδαρέσης
 Κασάνδρα: Ταμίλλα Κουλίεβα
 Ανδρομάχη: Μάνια Παπαδημητρίου
 Αετυάναξ: Στέφανος Καραντινάκης
 Μενέλαος: Κώστας Αθανασόπουλος
 Ελένη: Μπέβου Μάλφα

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Α΄: Μελίνα Βαμβακά

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Γιάννα Νικολοπούλου, Μαρία Τσιμά, Βερόνικα Ηλιοπούλου, Πηνελόπη
 Μαρκοπούλου, Μάρα Κουκουλά, Μαρία Συριανού, Αλίκη Αβδελοπούλου

ΧΟΡΟΣ: Αικατερίνη Παυλάκη - Εύα Καρυάτη - Κατερίνα Λυπηρίδου - Αλεξάνδρα
 Ντεληθέου - Αιμιλία Βάλβη - Στέλλα Ράπτη - Δώρα Τζερουιάν

Τ Ρ Ο Α Δ Ε Σ

Ο Ευριπίδης έγραψε τις Τρωάδες για να αφυπνίσει τις συνειδήσεις των συμπολιτών του και να τους αποτρέψει από τον καταστροφικό παραλογισμό του πολέμου. Το έργο ανέβηκε την άνοιξη του 415 π.Χ., στα πλαίσια των

Μεγάλων Διονυσίων, λίγους μήνες μετά από τη σφαγή των ανδρών της Μήλου και το ξερίζωμα των γυναικόπαιδων από το νησί, που έγινε από τους Αθηναίους για να τιμωρήσουν την ουδετερότητα των κατοίκων στον Πελοποννησιακό πόλεμο.

Από την πρώτη σκηνή του έργου, πίσω από την κοινή απόφαση των θεών, του Ποσειδώνα και της Αθηνάς, να τιμωρήσουν τους Έλληνες για τη λεηλασία των ναών της ηττημένης Τροίας, καταστρέφοντας τον Ελληνικό στόλο, διαφαίνονται οι προθέσεις του Ευριπίδη να καυτηριάσει τις βιαιοπραγίες των συμπατριωτών του.

Το έργο έχοντας σαν κεντρικό πρόσωπο τη γυναίκα (μάννα, σύζυγο, κόρη, αδερφή, ερωμένη) την αναδεικνύει σε παγκόσμιο σύμβολο - δύμα της βαρβαρότητας του πολέμου.

Ο στοχασμός του Ευριπίδη αποκτά σήμερα μια συνταρακτική διαχρονικότητα, καθώς ο θρηνητικός λόγος των γυναικών - Τρωάδων, διαπερνά το κέλυφος αιώνων και κατορθώνει να ηχήσει σαν ένα παγκόσμιο πανανθρώπινο τραγούδι ενάντια στον πόλεμο και στη βία.

Α Ν Τ Ω Ν Η Σ Α Ν Τ Υ Π Α Σ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1941 και αποφοίτησε το 1966 από τη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης, σε πολλές παραστάσεις του οποίου και έλαβε μέρος.

Έχοντας παρακολουθήσει το 1971 -1972 μαθήματα σκηνοθεσίας στο City Literary Institute του Λονδίνου, έγινε στη συνέχεια βοηθός σκηνοθέτη του Αλέξη Μινωτή, στην παράσταση «Ο Λοχαγός του Κέπενικ».

Εργάστηκε σαν ηθοποιός στο θέατρο, στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση.

Από το 1974 άρχισε να σκηνοθετεί για το ΑΓΓΛΟ ΘΕΑΤΡΟ, με έδρα το οποίο το 1990 ίδρυσε τον ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΦΑΣΜΑ, με δύο θεατρικές σκηνές και στόχο την προώθηση ενός πρωτοποριακού ρεπερτορίου αλλά και την ανάδειξη και έκφραση των νέων δυνάμεων που παρουσιάζονταν στο θεατρικό χώρο.

Από τότε μέχρι σήμερα έχει παρουσιάσει εκεί περισσότερες από είκοσι δικές του παραγωγές, ενώ έχει σκηνοθετήσει πολλά γνωστά έργα.